

372L0166

2.5.72

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 103/1

RÅDETS DIREKTIV

av den 24 april 1972

om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet

(72/166/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Syftet med fördraget är att skapa en gemensam marknad som väsentligen överensstämmer med en hemmamarknad. En viktig förutsättning för att uppnå detta är att åstadkomma fri rörlighet för varor och personer.

Det enda syftet med gränskontroll av obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon är att ge skydd åt de personer som kan drabbas av skador orsakade av sådana fordon. Gränskontroller äger rum på grund av skillnader i ländernas bestämmelser på detta område.

Dessa skillnader är sådana att de kan verka hämmande för den fria rörligheten inom gemenskapen för motorfordon och personer. Därmed har de också en direkt inverkan på upprättandet av den gemensamma marknaden och dess funktion.

Kommissionens rekommendation av den 21 juni 1968 om tullkontroll av resenärer som passerar gränser inom gemenskapen innebär att medlemsstaterna skall utföra kontroll av resenärer och deras motorfordon endast under exceptionella förhållanden samt avlägsna fysiska hinder vid tullstationer.

Det är önskvärt att invånarna i medlemsstaterna i större utsträckning blir medvetna om den gemensamma marknadens existens och att det därför bör vidtas ytterligare åtgärder för att liberalisera regler för personers och motorfordons fria rörlighet mellan medlemsstaterna. Behovet av sådana åtgärder har upprepade gånger understrukits av medlemmar i Europaparlamentet.

Sådana lättnader i reglerna för resenärers rörlighet utgör ytterligare ett steg i riktning mot ett ömsesidigt öppnande av medlemsstaternas marknader och för tillskapandet av

förhållanden liknande dem som gäller för en hemmamarknad.

Kontroll av gröna kort för fordon, som är normalt hemmahörande i en medlemsstat och som passerar in på en annan medlemsstats territorium, kan avskaffas genom en överenskommelse mellan de sex nationella försäkringsbyråerna, varigenom varje försäkringsbyrå garanterar ersättning enligt den nationella lagstiftningen för förlust eller skada som berättigar till ersättning och som orsakats inom dess territorium av ett sådant fordon, oavsett om detta är försäkrat eller ej.

En sådan överenskommelse om garanti förutsätter att alla motorfordon som är hemmahörande i gemenskapen och som färdas inom gemenskapens territorium är försäkrade. Varje medlemsstats nationella lagstiftning bör därför innehålla bestämmelser om obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon. Denna försäkring skall gälla inom hela gemenskapen. Den nationella lagstiftningen kan emellertid göra undantag för särskilda personer och särskilda slag av fordon.

Det regelsystem som ställs upp i detta direktiv bör även kunna omfatta fordon som är normalt hemmahörande i ett tredje land med vilket de nationella byråerna i de sex medlemsstaterna träffar en motsvarande överenskommelse.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv avses med

1. *fordon*: varje slags motorfordon som är avsett för färd på land och som drivs av mekaniskt förmedlad kraft men som inte är spårbundet samt släpfordon, även om det inte är tillkopplat,
2. *skadelidande*: personer som är berättigade till ersättning för förlust eller skada orsakad av fordon,
3. *nationell försäkringsbyrå*: en branschorganisation som bildats enligt rekommendation nr 5 antagen den 25 januari 1949 av kommittén för vägtransporter under landtransportkommittén inom Förenta nationernas Ekonomiska kommission för Europa och som inom ett

land omfattar försäkringsföretag som har auktorisation avseende ansvarsförsäkring för motorfordon,

4. *territorium inom vilket ett fordon är normalt hemmahörande:*

— den stats territorium där fordonet är registrerat, eller

— i de fall där registrering inte krävs för ett visst slags fordon men fordonet skall vara försett med en försäkringsskylt eller ett märke motsvarande en registreringsskylt: den stats territorium där försäkringsskylten eller märket utfärdas, eller

— i de fall där varken registreringsskylt, försäkringsskylt eller märke krävs för särskilda slags fordon, den stats territorium inom vilket den person som har hand om fordonet har sin stadigvarande bostad,

5. *grönt kort:* ett internationellt försäkringsbevis utfärdat av en nationell försäkringsbyrå enligt rekommendation nr 5 antagen den 25 januari 1949 av kommittén för vägtransporter under landtransportkommittén inom Förenta nationernas Ekonomiska kommission för Europa.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall avstå från att kontrollera innehav av ansvarsförsäkring för fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium.

Medlemsstaterna skall också avstå från att kontrollera sådan försäkring avseende fordon som är normalt hemmahörande i ett tredje land och som passerar in på deras territorium från en annan medlemsstat. Medlemsstaterna får emellertid göra stickprovskontroller.

2. För fordon som är normalt hemmahörande inom en medlemsstats territorium skall bestämmelserna i detta direktiv, med undantag av artiklarna 3 och 4, tillämpas

— efter det att en överenskommelse träffats mellan de sex nationella försäkringsbyråerna, enligt vilken varje nationell byrå garanterar att det, i överensstämmelse med dess nationella lagstiftning om obligatorisk försäkring, sker skadereglering avseende olyckshändelser inom dess territorium orsakade av fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium, oavsett om sådana fordon är försäkrade eller ej,

— från den dag som fastställs av kommissionen, sedan denna i nära samarbete med medlemsstaterna förvärvat sig om att en sådan överenskommelse träffats,

— under den tid överenskommelsen gäller.

Artikel 3

1. Om inte annat följer av artikel 4 skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fordon som är normalt hemmahörande inom dess territorium skall omfattas av ansvarsförsäkring. Försäkringens omfattning och villkor skall bestämmas inom ramen för dessa åtgärder.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkringsavtalet skall täcka även följande:

— Förlust eller skada som orsakas inom en annan medlemsstats territorium, enligt där gällande lag.

— Förlust eller skada som orsakas medborgare i medlemsstaterna vid direkt färd mellan två territorier i vilka Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen gäller, om det inte finns någon nationell försäkringsbyrå som är ansvarig för det territorium som passerar. I ett sådant fall skall förlusten eller skadan täckas enligt den lag om obligatorisk försäkring som gäller i den medlemsstat där fordonet är normalt hemmahörande.

Artikel 4

En medlemsstat får förordna om undantag från artikel 3 för följande:

a) Särskilda fysiska eller juridiska personer, offentliga eller privata. En lista över sådana personer skall upprättas av medlemsstaten och överlämnas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

En medlemsstat som förordnar om undantag från artikel 3 skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att tillförsäkra utbetalning av ersättning för sådan förlust eller skada som orsakats inom en annan medlemsstats territorium av fordon som tillhör ifrågakvarande personer. Särskilt skall staten ange vilken myndighet i den stat där förlust eller skada uppkommer som, i enlighet med det landets lag, svarar för ersättning till skadelidande i fall då bestämmelserna i artikel 2.2 första strecksatsen inte kan tillämpas. Medlemsstaten skall underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de åtgärder som vidtagits.

b) Särskilda slag av fordon eller fordon med särskild registreringsskylt. En lista över sådana fordonsslag och fordon skall upprättas av medlemsstaten och överlämnas till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

När ett sådant fordon passerar in på en annan medlemsstats territorium, skall denna stat alltjämt ha rätt att begära att den person som omhänderhar fordonet innehar ett giltigt grönt kort eller tecknar en gränsförsäkring enligt bestämmelserna i den medlemsstaten.

Artikel 5

Varje medlemsstat skall se till att, när en olyckshändelse orsakats inom dess territorium av ett fordon som är normalt hemmahörande i en annan medlemsstat, den nationella försäkringsbyrån, oavsett den skyldighet som följer av första strecksatsen i artikel 2.2, erhåller

— upplysning om var fordonet är normalt hemmahörande och om dess registreringsnummer, om sådant finns,

— upplysning, så långt möjligt, om fordonets försäkring, i den mån sådana uppgifter framgår av grönt kort som innehas av den som omhänderhar fordonet, och i den utsträckning dessa uppgifter krävs av den medlemsstat inom vars territorium fordonet är normalt hemmahörande.

Varje medlemsstat skall också se till att försäkringsbyrån översänder denna information till den nationella försäkringsbyrån i den stat inom vars territorium fordonet är normalt hemmahörande.

Artikel 6

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att fordon, som är normalt hemmahörande inom ett tredje lands territorium eller inom en medlemsstats icke-europeiska territorium och som passerar in på ett territorium där Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen gäller, inte brukas inom statens territorium, om förlust eller skada som orsakas av ett sådant fordon inte täcks av ansvarsförsäkring, som uppfyller kraven i de olika medlemsstaternas lagstiftning om obligatorisk sådan försäkring och har giltighet inom hela det territorium där Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen gäller.

Artikel 7

1. Alla fordon som är normalt hemmahörande inom ett tredje lands territorium eller inom en medlemsstats icke-europeiska territorium skall, innan de passerar in på det territorium där Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen gäller, vara försedda med antingen ett giltigt grönt kort eller bevis om gränsförsäkring, som utvisar att de är försäkrade enligt artikel 6.

2. Dock skall fordon som är normalt hemmahörande inom ett tredje lands territorium behandlas som fordon som är normalt hemmahörande inom gemenskapen, om

de nationella försäkringsbyråerna i samtliga medlemsstater var för sig garanterar att olyckshändelser som inträffar inom deras territorium och som orsakas av sådana fordon regleras enligt varje stats nationella lagstiftning om obligatorisk ansvarsförsäkring.

3. När kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, har konstaterat att garantier som omnämns i föregående stycke har ställts, skall kommissionen bestämma från vilken dag och för vilka slag av fordon medlemsstaterna inte längre skall kräva att dokument som avses i punkt 1 skall uppvisas.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1973 sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 april 1972.

På rådets vägnar

G. THORN

Ordförande